

Forfatter: Michaëlis, Sophus

Titel: Det Aldobrandinske Bryllup

Citation: Michaëlis, Sophus: "Det Aldobrandinske Bryllup", i Michaëlis, Sophus: *Romersk Foraar og andre Digte*, 1921, s. 64. Onlineudgave fra Arkiv for Dansk Litteratur: https://tekster.kb.dk/catalog/adl-texts-michs_11-shoot-workid58959/facsimile.pdf (tilgået 26. september 2021)

Anvendt udgave: Romersk Foraar og andre Digte

DET ALDOBRANDINSKE
BRYLLUP

Eⁿ Offerscene.

Vatikanet.

Dækt er Altrets Bord
med bløde Puder, hyacinthblaa Hynder.
I Tempeltavshed aandes, uden Ord,
mens i Forventning, højtidsfuld og stor,
det hellige Mysterium begynder.

Se, Offerlammet er til Altret ført:
Hvid og uskyldig i sit Jomfruklæde,
med Hovedlinet løst, og utilslørt,
de spæde Bryster ikke længer snørt,
paa Offerlejet er hun ført til Sæde.

Skønhedsgudinden ledte hendes Gang
til Altrets kølige og kyske Midte,
slog hende i sit hvide Armtags Fang
og Skamlen under hendes Fødder tvang:
i Blinde blev hun ført af Afrodite.

Om hendes Skulder har sin Haand hun lagt
og løfter styrkende den fine Hage:
Nu vier jeg din hvide Jomfrudragt,
nedsmelter i dit Skød min stærke Magt
og læner dig paa Alteret tilbage.

Thi Præsten venter paa mit Vink og Bud,
hans hede Sanser er dig redebonne:
i Flamme tændt, besjælet som en Gud,
ikklædt sin unge Skønheds nøgne Skrud
han fylder Rummet med sin rene Aande.

Uset af dig, bag Alterlejets Kant,
han solbrændt spænder sine sunde Lænder,
med Blomsterranker han sit Hoved bandt,
hans Øje straalere som en Diamant,
han holder rede sine rene Hænder.

Nu gaar jeg fra dig. Skælv ej som et Siv
— du skal jo ikke ofres til de Døde,
men vækkes til et nyt og heftigt Liv,
naar, viet af hans stærke Offerkniv,
til Afrodite — *Draaber* — du skal bløde.